

[Handelsministeren.]

befale Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning, saaledes som det er vedtaget af Folketinget.

Forslaget er ikke vedtaget i Folketinget præcis, som det blev fremsat, idet der i det andet høje Ting er gennemført 4 Ændringer — i Realiteten dog kun 3. De to første Paragraffer i Lovforslaget svarer til de to samme Paragraffer i den gældende Lov, og det samme er Tilfældet med § 4. Derimod er § 3 ændret. I den gældende Lov er det fastsat, at der skal betales Roedyrkerne 1 Kr. 80 Øre pr. D. C. Dette Beløb er nu i Folketinget ændret til 1 Kr. 90 Øre.

§ 5 er en ny Paragraf, og denne er i Folketinget undergaaet forskellige Ændringer. I 1ste Stykke var det oprindelig foreslaaet, at Ministeren skulde være bemyndiget til at fordele et Beløb af 1,2 Mill. Kr. mellem Roedyrkerne, altsaa mellem de Roedyrkere, der i Henhold til Loven havde dyrket Roer sidste Aar. Aarsagen til denne Bestemmelse er, som alle ved, den Omstændighed, at der sidste Sommer var Misvækst paa Roemarkerne, og da der var et Beløb til Raadighed til Fordeling, blev det foreslaaet, at der skulde bevilges 1,2 Mill. Kr. af de forhaandenværende Midler til Fordeling blandt Roedyrkerne efter nærmere fastsatte Bestemmelser, og efter at de interesserede Parter havde udtalt sig om Fordelingsmaaden. I Folketinget er dette Beløb 1,2 Mill. Kr. ændret til 3 Mill. Kr. Desuden er 3die Stykke af Paragraffen udgaaet under Behandlingen i Folketinget; den havde ingen Betydning mere, efter at man havde ændret Beløbet. Endelig har 4de Stykke, altsaa nu Paragraffens sidste Stykke, faaet en anden Affattelse, nemlig som følger:

„Dersom det i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke fordelte Beløb“ — altsaa nu 3 Mill. Kr. — „ved den endelige Opgørelse viser sig at overstige det Beløb, der ellers vilde have været i Behold i Sukkerfonden, dækkes det manglende Beløb ved Hjælp af Statens Andel i Sukkerordningens Overskud for de næstfølgende Aar.“

Dette 4de Stykke i § 5 havde en anden Affattelse i det oprindelig forelagte Lovforslag, idet det var foreslaaet, at dersom et Underskud fremdeles var til Stede, skulde der finde en Dekort Sted i den Tantième, som ellers er sikret Roedyrkerne; denne Tantième er det nu Mening at fastsætte til det samme Beløb som hid-

til, nemlig 30 Øre pr. D. C. Tidligere var det saaledes, at den faste, den garanterede Pris til Roedyrkerne var 1 Kr. 80 Øre plus en Tantième, der kunde gaa op til 30 Øre, saaledes at Prisen kunde blive 2 Kr. 10 Øre. Efter Forslaget, som det her foreligger, bliver Mindsteprisen, den garanterede Pris, 1 Kr. 90 Øre, og Tantièmen bliver uforandret 30 Øre, saaledes at Prisen kan gaa op til 2 Kr. 20 Øre, altsaa en Forhøjelse af 10 Øre baade paa Grundprisen og paa Maksimalprisen.

De øvrige Paragraffer er det uforødent for mig ved denne Lejlighed at komme ind paa; det, der har den afgørende Betydning, er de Ændringer, der er vedtaget i Folketinget, og som jeg nu har gjort Rede for.

Ud over det, jeg har sagt her, ønsker jeg derimod kortelig at sige et Par Ord om hele den Situation, man befinder sig i med Hensyn til Udsigterne for at faa dyrket Sukkerroer i indeværende Aar. Af Bladudtalelser fremgaar det, som Tingets ærede Medlemmer ved, at der flere Steder af Roedyrkerne er vedtaget Resolutioner, der mere eller mindre tydeligt giver Udtryk for, at man ikke vil dyrke Roer paa de Vilkaar, der er opstillet i Lovforslaget. Forud for Resolutionernes Vedtagelse har der fundet en Forhandling Sted, og jeg ser f. Eks. af et Referat i fynske Blade, at Roedyrkerforeningens Overbestyrelses Formand, Proprietær Poulsen, er optraadt som Vejleder og samtidig stærkt har provokeret Roedyrkerne til at indtage en afvisende Holdning, idet han har opfordret dem til at vedtage Resolutioner, hvorefter de ikke skulde dyrke Roer, men tværtimod skulde staa solidariske om det Standpunkt ikke at dyrke Roer. Jeg tillader mig nu med den højtærede Formands Tilladelse at citere et enkelt Afsnit af Referatet i „Fyns Tidende“ af, hvad Proprietær Poulsen har sagt i sine vejledende Bemærkninger paa disse Generalforsamlinger.

For det første siger han, at der i Sukkerpuljen, Sukkerfonden, eller hvad man nu vil kalde den, er 7—8 Mill. Kr.; dernæst hævder han, at „Pengene i Puljen er vore, det har Ministeren selv sagt“, og saa føjer han forskellige Ting til. Han siger: „At naa frem gennem en Forhandling er jeg Tilhænger af, men dette er en Samfundssag“ — altsaa Roedyrkningssspørgsmaalet — „og naar den er blevet brudt i Stykker, er Skylden ikke Dyrkernes, hele Ansvaret er Ministerens, men jeg vil nu vægre mig ved at tro, at Ministeren tør staa stejlt, det vil komme til Skade for Landet og for Ar-